

nesker. De ville deraf se, hvilken rask Udflytning der er, og det er saare naturligt, at Folk ikke gerne ville miste deres Valgret og umyndiggøres, fordi de flytte bort fra det gamle København og ud til de ny Distrikter.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem for Løvel, udtalte han, at han og det Parti, han repræsenterede, ikke agtede at stille Forslag om Udvalg; var det ikke saaledes? Det glæder mig at høre, thi det at henvise Sagen til et Udvalg paa dette Tidspunkt kunde naturligvis betyde, at man ikke kunde føre det igennem. Det glæder mig, at han har vist den Interesse, og jeg kan ogsaa sige den Upartiskhed, thi det er jo en Sag, som egentlig ikke meget vedrører det ærede Medlems eller hans Valgkreds' Interesser, det kan være et ret ligegyldigt Spørgsmaal for de allerfleste ærede Medlemmer i dette Ting, hvad der sker i denne Sag. Det glæder mig, at han ikke paa den Maade søger at forhale Sagen, og jeg vil da haabe, at den maa kunne gaa rask igennem dette Ting, og jeg vil, som jeg udtalte før, haabe, at den Forespørgsel, som den højtærede Minister har stillet til Københavns Magistrat, hurtigst mulig maa blive besvaret; maaske Svaret allerede kan tilstilles den højtærede Minister den førstkommende Tirsdag.

Borghjerg: Maa jeg gøre en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Jeg havde Lejlighed til i Januar Maaned ved et andet Forslag at berøre denne Sag, og jeg lagde nøje Mærke til den højtærede Ministers Svar. Jeg vilde derfor gerne gøre den højtærede Minister og Tingets Medlemmer opmærksomme paa en Forskel eller en Forandring i den højtærede Ministers Svar.

Den Gang gik han ud fra som en given Ting, at Vælgerne i de indlemmede Distrikter skulde stemme ganske ens og ligeartet med det øvrige København. Hans Betæneligheder vare, at vi endnu havde 1,000 Kr.s Census i København, og han haabede paa at faa den store Valgreform fremmet, saa at vi kun fik 800 Kr.s, saa vilde Sagen blive mere demokratisk. Enhver, der vil læse Rigsdagstidenden, kan se, at Ministeren tog det som en given Ting, at Valgretten i de indlemmede Distrikter skulde være lige og ensartet med Københavns. Men i Dag opstillede Ministeren en anden Betragtning, nemlig den, at det dog muligvis kunde være heldigt at bevare Særrepræsentationen der ude i hvert

Fald en 3 Aars Tid, ganske vist med Enklassesystem, ikke med to Klasser, men dog en Særrepræsentation, og derom har han saa spurgt Magistraten.

Jeg vilde gerne gøre opmærksom paa denne forandrede Holdning, men jeg vil føje til, at dette ny Standpunkt er ganske uholdbart, fordi det, de indlemmede Distrikter ikke ville, er Særrepræsentation, det, de ønske, er at faa Indfyldelse paa hele Københavns kommunale Styrelse. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til den Ting, som jo er forstaaelig, at de ville ikke blot varetage Særinteresserne, men de ville have Indfyldelse paa Skolevæsenet, Sundhedsvæsenet og hele Københavns kommunale Væsen, som de høre til, og det kunne de kun faa, naar de stemme paa alle Borgerrepræsentanter i København og stemme hvert Aar. De ville ikke nøjes med hvert sjette Aar at have Indfyldelse paa en Sjettedel eller en Syvendedel, de ville hvert Aar have Indfyldelse paa dem, der vælges, og stemme sammen med os andre; det er Stillingen. Nu er det jo glædeligt, at Ministeren har sendt denne Forespørgsel af Sted, og den ærede Minister vil ganske sikkert i Løbet af faa Dage, rimeligvis, som det er sagt, paa Tirsdag, kunne have Meddelelse om, at Københavns Kommunalbestyrelse ikke ønsker denne Særrepræsentation, og Distrikterne gøre det heller ikke.

Jeg kan føje mit Vidnesbyrd til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at det var ikke svagt besøgte Møder, som den ærede Minister udtalte. Det ærede Medlem holdt Møde i Valby, jeg holdt Møde i Brøndshøj, og der var saa mange til Stede, som Salen kunde rumme. Naar den ærede Minister sagde, at det kom an paa, hvor stor Salen er, vil jeg sige, at det var Brøndshøj Kros Sal, som rummer en 300 Mennesker. I hvert Fald vare Møderne stærkt besøgte, og der var megen Stemning for Sagen. Maa jeg gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at dette er en Sag af virkelig Betydning, selv om flere maaske ikke have sat sig saa nøje ind i den!

Naar der har været talt om Mandatforlængelse, saa vil jeg gerne tro, at det i og for sig kunde være en behagelig Tanke for adskillige Medlemmer af Flertallet, om man kunde forlænge Mandater; de havde maaske ikke noget imod, om der blev slaaget et Præcedens fast i den Retning. Jeg tvivler ikke om, at de ærede Medlemmer for Gudme (Rosager), Stubbekøbing (Stub) eller Kellerup (Jensen-Knudstrup)